

H

Heti ajánlat

Könyv

ADY ENDRE ÉJSZAKAI
Krúdy Gyula emlékezései

„Olykor szembe jött velünk az utcán Krúdy, vagy a túlsó oldalon láttuk a homályban magas, sötét alakját... legalábbis azokban a hónapokban kettőjüket egyszer se láttam együtt az éjszakában” — így írt Fülep Lajos *Ady éjszakai és éjszakája* című kései emlékezésében. Csak hát ez még 1907 táján volt, Fülep Firenzébe ment, s a tízes évek hiteles tanúja már Krúdy Gyula. Az Operaház és a Nagykörút közötti világ kávéházai és kocsmái, a hatodik kerület, amely Krúdy szavával zengett szerelmes cseléd lányok dalától éppúgy, mint kapatos újságírók nótázásától. „Zengők itt az utcák — mert költő járt bennük.”

Igazi pesti szürrealizmus lengi be Krúdy történeteit az orfeumi és egyéb lányokról, akik a hajnali misén fejezték be éjszakájukat, s akiket a kálvinista Ady meg az Adynál is kevésbé katolikus Révész Béla is követett a Nagymező utcai Teréz-templomba: mielőtt meglátogattak volna egy korán nyitó munkáskocsmát.

Krúdy szerint Ady vidékiessége volt az oka, hogy nem tudott megenni a pesti éjszaka nélkül. Persze, Krúdy sem sokkal korábban lett pestivé. Novellisztikus emlékezéseiben, melyeket Fábri Anna állított össze takaros külsejű, kellemesen olvasmányos és jól illusztrált köteté, egyaránt megjelenik előttünk az őszirózsás forradalom hangulata és Rienzi Mariska, amint éppen tótágnak áll a költő előtt a kávéházi asztalon.

Egy Fülep feljegyezte Ady-szokásra mégsem árt emlékeztetni. Ady attól lett igazán Ady, hogy hajnal-

ban kinyitlatott magának egy kocsmái különszobát, és megírta aznap megírnivalóját... (*Helikon*)

Székely András

